

Exposició de ceràmica 1998 | 2008 Teresa Gironés

Del 2 d'octubre al 26 de novembre de 2008
Lloc: Mucbe

El passat 2 d'octubre es va inaugurar aquesta exposició de ceràmiques que recull l'obra més significativa dels darrers 10 anys d'aquesta reconeguda ceramista. Teresa Gironés ha estat professora a l'escola Oficial de Disseny de la Llotja, Presidenta durant molts anys de l'Associació de Ceramistes de Catalunya i té una trajectòria de més de 200 exposicions arreu del món.

Des del Mucbe vos hem preparat aquest petit dossier per a que pugueu treballar i visitar l'exposició.

Aquesta és una exposició que recomanem als alumnes que cursen assignatures del Departament d'Educació Plàstica i visual, així com tallers manuals.

Com sempre per a concertar les visites dels vostres grups o sol·licitar qualsevol tipus d'informació podeu trucar al telèfon 964 46 04 48 ó bé mitjançant el correu electrònic: correu.mucbe@ajuntamentdebenicarlo.org

Impressions de l'obra de la pròpia artista

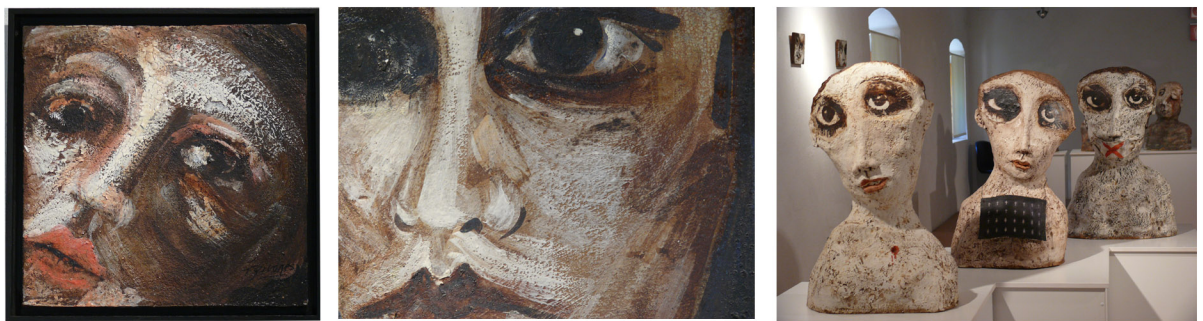
La meua obra es centra en el ser humà i en la seva relació amb els animals de companyia. He passat d'un procés lògic que és el de la fabricació d'objectes de ceràmica que ha durat alguns anys, per passar a explicar sentiments darrere l'expressió d'un rostre o de la figura d'un xiquet.



He renunciat a copiar la natura o el món mineral i vegetal, ja que sempre em guanyen ells, res es pot comparar amb els colors, les formes i les textures naturals, pel que em limito a mirar i tocar.

M'agrada la cara de la gent, adults o xiquets, els seus ulls, la boca, el nas,... resulten tant expressius!, així que intento paralitzar-los i retindre'ls i fer-los eterns, dintre de l'efímera eternitat de l'argila.

Les figures que jo interpreto s'independitzen i no responen a res del que vull explicar, així que jo els deixo fer, ells sabem millor que jo el que volen dir. La seva independència em té fascinada, sé perfectament que és per la matèria en la que treballo; un petit plec, una textura no provocada, fan que el resultat final es modifiqui.



El ser humà és el motiu de la meua ceràmica, m'agrada, sempre estic mirant. Ho trobo innocent, fins i tot dintre de la seva maldat i com no puc explicar d'una forma perfecta i meravellosa totes les seves reaccions, les minimitzo, convertint-les en "objectes ceràmics" que paren el temps, el meu temps. Una vegada fetes, i si passen el filtre crític i no les destrueixo, m'acompanyen o es converteixen en un objecte desitjat per a uns altres. D'aquesta forma em permeten fer més peces, millorar la meua tècnica, aprendre alguna cosa més i ser feliç.



Crec que estic en un camí personal, de tendència figurativa, que no em molesta en absolut, ja he passat en altres èpoques per l'abstracció. És com si retornés als meus orígens que van anar el dibuix i la pintura.

Tots els meus personatges, els quals sofreixen i els quals són feliços, em donen un motiu perquè cada dia quan obro el forn, em senti millor i tot recobri el seu sentit, encara que com he dit abans, només voldria poder estrènyer la matèria, barrejar-la, donar-li color, transformar-la i veure que passa, però segurament seria tan modest el resultat, que no serviria de res, i sortiria corrent a trobar en el seu origen, la terra, la sorra, les pedres, les plantes, l'aigua i tot el que em commou.

Procès tècnic

El treball de Teresa Gironés és generalment amb "pastes o refractaris xamotats", que permeten fer volums grans sense problemes. Sempre cobreix la superfície amb gres i porcellana, òxids metàl·lics i colorants.

La cocció és a 1260°C.

Utilitza de vegades com a projecte previ dibuixos o fotografies. També projecte amb l'ordinador centrant els temes, o bé es llança a tocar el fang directament, i sempre surt alguna cosa.

Una base important de la seva ceràmica és la fotografia, que traspasa per mitjà de la serigrafia. Aquest és un mètode que li resulta molt interessant, ja que dóna molta força expressiva i li recorda als seus orígens, la pintura.



Colors i textures

El color dominant de les seves obres és el blanc, també el blanc barrejat amb blau o qualsevol altre to, però el blanc sempre és la tonalitat recurrent del seu treball i eix central de tot el cromatisme de les seves peces.

Les qualitats de les peces és un altre dels factors als que li dona molta importància, la sensació que es té al tacte amb elles, per això són peces que es poden i es deuen tocar. La ceràmica deu de poder-se tocar per a poder-se apreciar. És l'epidermis de la peça.



Temàtica de l'obra

La temàtica de les peces de Teresa Gironés és molt variada, però a la vegada té un punt de trobada en comú o un eix temàtic a seguir, totes les obres mostren les seves inquietuts, els aspectes de la vida quotidiana que l'atormenten.

D'aquesta manera els temes que trobarem a l'exposició són els següents; les víctimes i els atemptats terroristes, les malformacions humanes, els espais vitals de les persones, els embrions i el seu creixment, els rols dels homes i dones en la societat d'avui en dia, la tendresa dels xiquets i xiquetes, la seva passió per la xina, les dones víctimes de la violència sexista, etc.

